

Stemninger her i Landet, og det ærede Medlem fra Ringkøbing og andre har netop i disse Dage rigelig Lejlighed til at se, at der er Kredse her i Landet, der forstaar, at Stemninger i Udlandet kan have deres Betydning overfor Forholdene indenfor Landets Grænser. Der er en lille, forhaabentlig kun lille, Kreds, men en meget virksom lille Kreds her i Landet, der paa Stimandsvis netop i disse Dage søger at kalde Udlandet til Dommer i vore indrepolitiske Forhold. Et Telegram, der er indløbet i Gaar fra Paris, vidner i allerhøjeste Grad derom. Det er forhaabentlig kun et Mindretal eller en lille Del af det danske Folk, der staar bag disse Forsøg paa at blande Udlandet ind i vore Forhold, men man kan ikke være blind for, at denne om end lille Kreds hidtil har kunnet støtte sig til betydelige Mænd her i Landet og har kunnet gøre Regning paa en Bevaagenhed, der fortsat har givet dem stedse voksende Anledning til at optræde generende for den danske Regering. Det er farligt Spil, der her drives, og det drives bevidst og er et Led i den Agitation — bliver i hvert Fald brugt som et Led i den Agitation —, der rejstes mod Ministeriet. De Herrer kan heller ikke være i Tvivl om, at denne Agitation vil øve sin Virkning og til syvende og sidst undergrave Ministeriet, gøre det umuligt for det at fortsætte.

Den Tale, vi hørte i Aftes af det ærede Medlem fra Aalborg (Birck), var et særdeles stærkt, om end sørgeligt, Bevis paa, hvad det er, man tilsigter. Han erklærede aabent og ærligt, at det, man vilde nu, var en anden Regering, og saa benytter man Tilstedeværelsen af Loven af 7. August 1914 i Forbindelse med den Omstændighed, at Riget skal have et Statslaan, som Middel til at naa sin Hensigt. Vi fra vor Side har ønsket Loven af 7. August 1914 bevaret og ønsker det fremdeles, indtil Virkningerne af Krigen er ophørt, men vi har udtalt vor Beredvillighed til at forhandle om, hvorledes den tilbageværende Del af den vanskelige Tid skal afvikles, og vi er fortsat rede til Forhandling derom. Man kan ikke vente nogen Imødekommen fra vor Side af Kravet om, at Folketinget skal bøje sig for Landstingets bestemte Standpunkt: at hvis vi ikke har skaffet Loven af 7. August 1914 ud af Verden inden en bestemt Tid, kan Statslaanet ikke gives til den nuværende Regering. Der kan ikke være Tvivl om, at vi fra vor Side vil modsætte os det.

I øvrigt anbefaler jeg fremdeles Forhandling — hvis den paa nogen Maade er mulig — om at naa til en Overenskomst,

idet det er min Overbevisning, at den Situation, der skabes her i Landet ved Rejsning af en storpolitisk Strid, kan faa skæbnesvangre Følger for Forholdenes fremtidige Udvikling.

J. C. Christensen: Jeg skal under Hensyn til den fremrykkede Tid og til de mange Talere, som har haft Ordet, indskrænke mig til et Par Bemærkninger.

Den højtærede Statsminister mente, at det vilde være umuligt for dette Ministerium at appellere til Vælgerne ved en Opløsning af Folketinget, og anførte som Grund derfor, at der ikke vilde være Tid dertil. Det undrer mig noget, thi i Gaar lød det fra samme Side, at hvis Landstinget havde været opløseligt, vilde det straks være blevet opløst. Men dertil skal der selvfølgelig samme Tid, saa jeg kan ikke se, at der ligger en virkelig Begrundelse i den højtærede Statsministers Udtalelser. Der vil ogsaa være Tid til en Folketingsopløsning for dette Ministerium, hvis det ønsker det, thi det kunde skaffe sig Tid med Hensyn til Statslaanet.

Den højtærede Finansminister har opfattet vort Ændringsforslag og min Tale som en Opfordring til at skaffe en yderligere Frist med Hensyn til Statslaanet. Den indeholder ikke en saadan Opfordring, og den højtærede Minister har ikke haft Grund til at betragte den som en Opfordring, da jeg udtrykkelig nævnte i min Tale, at den første Sætning i Flertallets Forslag til Beslutning, Henvisningen til, at Afviklingen af Loven af 7. August 1914 ikke kunde tilendebringes, forinden Statslaanet skulde være vedtaget, ikke er rigtig, thi Finansministeren kunde jo skaffe mere Tid dertil. Om han vil eller ej, bliver Finansministerens egen Sag, han kan ikke vente, at vi giver ham Tilslutning, naar han paa Forhaand stiller det Krav, at hvis han skulde skaffe otte eller ti eller flere Dage, maatte han have Sikkerhed for, at Statslaanet saa kunde blive vedtaget. Jeg vil antage, at Bankerne slet ikke vil opstille en bestemt Tidsfrist.

Den højtærede Minister har meget stærkt fremhævet, at den Forhandling, der skuldeføres om Afviklingen af Loven af 7. August 1914, maatte være en fri Forhandling; han har udtrykkelig lagt Vægt paa Ordet: fri. Jeg kan gøre ganske det samme, thi det er fra vor Side set ikke nogen fri Forhandling om en Afvikling af Loven af 7. August 1914 og en Tidsbegrænsning af den, naar det bliver sagt, at Ministeriet vil bibeholde Loven undskrænket, indtil der opnaas Enighed om Afviklingen. Vor Betragtning